

На тóмъ замкнено генеральну дебату и приступлено до специальной разработки.
(Конец буде.)

Зборъ членовъ мѣщанской читальни и будова „Народного Дому“ въ Калуши.

Якъ было заповѣдено, отбувся днія 1 л. падолиста о. р. загальний зборъ членовъ „Читальнай мѣщанской“ въ Калуши. О год. 10½ розпочалося торжественне богослужение, котре отслужили оо. кръл. Игнатій Губчакъ, А. Оджинський, пенсіонованій священикъ і І. Козакъ, отрудникъ мѣщан. До засідання, кавань бнъ, отзываються въ ими патріотизму, щоби мы ратували рольн.-кред. заведеніе в не отбирали въ-вттамъ нашихъ грошей. Се було-бы красно, коли-бы таі гроші були наші приватні; но се горїкі гроші вдовиць і сиротъ, а наражувати сиротскій грбш для патріотизму, се не було-бы для наст честею. — О. Гайданъ гадає, що комісія адміністраційна не обдумала що тої справы всесторонно. Позаякъ новий статутъ ще не потвердженій, обвязує наст право статутъ вт р. 1823. Після него було таке непевне уміщуванье грошей зборомъ и правительство нѣкої на се не годилося. Для того виїхали з депутатію до намѣстника, щоби правительство убеїчило наші фонди передъ катастрофою банку. — О. Сѣчинській простує слова о. Гайдана, будто-бы комісія не обдумала тої справы всесторонно. Комісія розбирала всікі можливі способы, котрі могли-бы довести до ратуванія фонду. На доказъ того каже, що комісія обговорювала и те, чи не дали-бы загроженій гроші забезпечити на приватныхъ маєткахъ людей, що противъ статуту умістили ихъ въ такъ непевномъ мѣсці. — Дръ Пелешъ заявляє на слова о. Гайдана, що правительство даже интересуєся справою фонда и дало було вже давнійше приказъ, щоби гроші въ банку виняти; буть запитує синдика, чи могло-бы ту правительство що зробити. — Дръ Ямінській освѣдчав, що депутатія була-бы безъ успѣху. Ту предстоїла-бы лишь довга судова дорога, котра остаточно такожъ не дозвела-бы до результату.

О. Костецкій мовить, що въ справо-данію комісії пробивається мовь червона питка якъ нехота противъ „Ацієнди“; представліє, що ликвидація банку була-бы для Русинівъ страшнимъ матеріальнимъ и политичнимъ ударомъ, наразила-бы вдовицій фондъ на велики страту, и вносить, щоби надъ офертою „Ацієнди“ близше застановитися. — О. Гудыкъ застерігається противъ замѣту о. Костецкого, будто-бы комісія поводувалася якоюсь нехотою до банку. Комісія добре застановилася надъ внесеніями дра Кланга, однакожъ той не дававъ намъ нѣчого певного. Отъ наст домагався реверсівъ на 10 роківъ, въ котрими вможе все зробити, а въ нашу користь не хотѣть до нѣчого звобовязатися. Видно, що „Ацієнда“ хотѣла наст лишь выкористати, поймати въ свою лапку, въ котрої не могли-бы мы черезъ довгі лїта добутися. — О. Танякевичъ додає, що бнъ стоять въ разу за „Ацієндою“, но коли увидѣвъ, що „Ацієнда“ хоче осдбо трактовати съ фондовъ здовицімъ, а особно съ банкомъ и не дає нѣчого певного для ратуванія банку, то бтъ єї ферти мусіть втступити. — Въ тóмъ самомъ єї промовлявъ такожъ о. Лопатинській (въ Роздолу), пдносячи, що отпоручники по-инній передовеїмъ бути опѣкунами своїхъ довоїць и сиротъ, не входити въ якісь проблематичній умовы асекураційній, а одумати о забезпеченью сиротокъ грошей въ банку. — Дръ Павенцкій (директоръ рольн.-кред. Заведенія и заразомъ заступникъ здовицій фонда въ Заведенію) ази-вася въ вакиду, пднесенного противъ нему на зпрѣмъ засѣданю, що бнъ въ маю с. р. про-повчавъ отпоручникамъ о лихдмъ станѣ рольн.-кред. Заведенія, и каже, що нѣхто єго про се пытавъ. Потому промовлявъ горячо за А-ендою, звертавъ увагу отпоручникамъ на п. Бикевича у Вѣдни, котрый не дастъ фондови здовицій зробити кривды, и пдносишъ, що неисторія могла-бы куренду въ користь А-енди отложить ажъ до того часу, поки А-енда не прїде въ помочь рускому банкови не дастъ обезпеки для своїхъ обѣтниць въ користь фонда. — По сѣмъ вносишъ що о. Енкавскій, щоби взврати дра Кланга и слухати єго мнѣнія, — однакожъ внесеніе въ упало.

Дръ М. Бучинський радивъ зъ своеї стороны, щоби выбрать комітетъ, котрый занявся дальніою акцією „Народного Дому“, а п. Г. Посацкій радавъ, щоби той же складався зъ членовъ мѣщанськихъ и замѣщанськихъ. Внесена та приступа и выбрано зъ мѣщанськихъ: о. Игн. Губчакъ, п. М. Теницкого, п. Григорія Кузьми, начальника суду въ Калуши, п. Я. Корытовского и Гр. Добрянського; а зъ замѣщанськихъ: о. Ант. Гойдана зъ Зборы, о. Теодосія Коржинського зъ Медынъ, п. Григорія Третяка зъ Угринова, п. Василя Иванова зъ Кропивникъ, п. Гавр. Посацкого зъ Хотинія. Комітетъ масою уконституувати.

О. предѣдатель промовивъ ще коротко до збору. Въ промовѣ высказавъ радость по причинѣ жертвовлюбивости на такъ внеслу цѣль, за-грбувавъ мѣщанъ теплыми словами, щоби членено збиралися въ комнатахъ читальнѣ, до єдиности, згоды и дальніої ревної працї и закінчивъ поднесенемъ многолѣтотва Г. Вел. Францъ-Іосифу, котре зобраний хоръ въ прибічній комнатахъ громкимъ голосомъ отпевавъ. Опосля забравъ ще голосъ Дръ М. Бучинській. Онъ поздоровивъ Русинівъ калускихъ въ имени станиславівськихъ Русинівъ и виѣсъ многолѣтотво членамъ читальнѣ. По тóмъ предѣдатель закривъ засѣданье.

Однакъ члены ще не розходились, але размовляли весело и охочо мѣжъ собою и радо слухали деякіхъ увагъ и радъ Дра М. Бучинського а хоръ мѣщанъ гомонївъ майже неперестанно пѣсни народні, якъ „Хто за нами Богъ за нимъ“, „Щастъ намъ Боже“, „Заспівали козаченки“ и много іншихъ такъ весело и охочо, що серце кожного радовалось.

Справозданье выдѣлу товариства „Сѣч“ у Вѣдни за рокъ 1883/84.

Товариство „Сѣч“ поставило себѣ задачу: громадити руску молодїжъ, проживаючу у Вѣдни и подати їй всі можливії выгоды житя товарищого и литературно-наукового. Средствами до сповнення той задачі служили выдѣлови: читальнія, бібліотека, вечериці забавній и литературній, виїна гадокъ мѣжъ членами черезъ дебаты и розговоры. Выдѣль звертавъ всю свою увагу на читальню и бібліотеку, бо уважавъ, що бтъ гарного устрою тихъ же залежить и моральна варготь товариства, а можемо симъ и съ повнимъ задоволенiemъ сказати, що бібліотека и читальнія „Сѣчі“ есть такъ уряджена, що може всімъ другимъ товариствамъ послужити за взорець.

Товариство мало власну хату съ власнимъ урядженемъ. Хата товариства була отворена кождо дніни и хвилї. — Въ читальню було 40 часописей и журналовъ литературно-науковихъ: 19 політичнихъ, 18 литер.-науковихъ и 3 гумористичні; въ предплату часописей видано 64 зр. 47 кр. — Бібліотека, що чилють теперъ 1266 дѣлъ въ 1637 томахъ, збільшилася за 1884 рокъ о 116 дѣлъ въ 163 томахъ; члены и прихильники „Сѣчі“ дарували 93 дѣлъ, а прочі 23 дѣла въ 35 томахъ закупивъ выдѣль. Важнѣйша купленія дѣла: Пышна и Спасовича „Історія славянскихъ літературъ“; „Сочиненія“ Помяловскаго, Рѣшетникова, Генр. Сѣкакевича, Ад. Мицкевича; Comte a „Positive Philosophie“, Engel-a „Werth des Menschen“, Tylor-a „Antropologie“, Müller-a „Geschichte 1871—1881“, Thun-a „Revolutionare Bewegung in Russland“, Н. Taine-a „Engl. Literatur der Neuzeit“, а зъ белетристики романы Alphons-a, Daudet-a, Freytag-a, Georg-a, Ebers-a, Spielhagen-a, и George Eliot-a. На закупно кнажокъ до бібліотеки видавъ выдѣль 108 зр. 54 кр.; определено 35 книжокъ за 12 зр., жичено 617 книжокъ.

„Сѣч“ урядила вечерницѣ литературній въ честь И. Тургенева и въ 23-тій роковини смерти Т. Шевченка, котрій то вечерницѣ отбулися въ надзвичайно овѣтлій способѣ. Близько 40 телеграмъ и поздоровныхъ писемъ наспѣло здъ всіхъ закутківъ нашої и закордонної Руси-України, и при участі 300 гостей, представителівъ всіхъ славянськихъ товариств. Кромѣ того „Сѣч“ урядила колька забавныхъ вечерниць: одну й тактъ въ честь проф. Н. Вахнянина, засновника і першого голови „Сѣчі“, котрый на ювілії Миклошича завитавъ бувъ до Вѣдни. Въ лїтѣ урядивъ бувъ выдѣль прогулку въ околицу Вѣдня. — Отчитовъ було 5. Читали товариші: 1) Е. Озаркевичъ: „Про дѣяльність И. Тургенева и становиско его въ російской літературѣ“; 2) Волод. Кобриньский: „Дарвинизмъ и принципъ асоціаційный въ нѣмъ“; 3) дръ Ярославъ Окуневський: „Задачи и здобутки антропології“; 4) Остапъ Терлецкій: оповѣданье А. Стругицкого „Задля куника хлѣба“; 5) Романъ Яросевичъ: замѣтки до оповѣданія „За-для куника хлѣба“. — Товариство держувало такожъ дружай зносини съ другими

славянськими товариствами, виїмавши за всімъ славянськимъ святамъ овонь делегатовъ, а заразомъ брало участь въ святкованію ювілію 70-того року уродинъ славного Миклошича.

Тов. „Сѣч“ стоять лише на синахъ вільно розбудженого житя буль и значній руки касовий. Приходу въ візадокъ членівъ складокъ и отпренумерати газетъ було 492 зр.; теку 462 зр.; остало на 1885 рокъ 30 зр. Членівъ мала „Сѣч“ 45, але зъ тихъ отривали черезъ смерть одного дуже широго, бл. п. Михаїла Павлюка. На єго могилѣ зложила „Сѣч“.

„Сѣч“ жила житємъ внутрішнімъ, у всіхъ дѣланняхъ руководила нею лише щира, горяча любовь до рдного народу и науки, удержанія за всіми радостными и сумінми проявами пшно-го житя народного, отдуючи и стараючися єї народні, єї положеніе и потребы, на — а коли на ферії скликано „Віче академійческій“ ентузіазомъ, явилася дуже численно, а беру-ючи участь въ вандровцѣ въ нарадахъ заявивши ідеали и достойно заступили єю това-риство.

Уступаючій выдѣль „Сѣч“ почувавася до обовязку зложити якъ найщаїшу подяку всімъ добрдямъ и прахильникамъ, котрі яскаво запомігали єї бібліотеку своїми виданнями, а то: Братству у Львовѣ, Академії наукъ въ Краковѣ и Вп. добрдямъ зъ закордонної України, котрі відносять відношенію до „Сѣчі“ и щедро спомагали єї бібліотеку, а въ кінці всімъ редакціямъ часописей, що безплатно або за занижену ціну промініали „Сѣчі“ свою часопись, особливо ж редакції въ рускихъ часописей, а спеціально відома „Дѣла“, котра все наше товари-оголошення и спровоздання.

Зъ Выдѣлу товариства „Сѣч“ у Вѣдни: Ив. Куро-вець, З. Певицкій, голова, секретарь.

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ спільнозаделегації.) Комісія буджетової австрійскої делегації радила днія 4 і. с. падолиста надъ міністерствомъ справъ заграниць. При той случайності гр. Кальнікій представивъ докладъ експозѣ о політичній ситуації, констатуючи передъ всімъ, що змѣни, які зайшли въ військъ положенію монархії бтъ часу поїздного засѣдання делегації суть дуже користні. Заграниця політика австрійско-угорської монархії мала бтъ давна на цілі виготовеніе и скрѣденіе мирнихъ відношень. Въ виду нового угруповання державъ зъ іншими державами отаралася скрѣти новий порядокъ и доцомогти до єго розвitu. Пріязнє відношеніе до Італії лишалося до тепер въ давній силѣ и не дознало нѣякої змѣни. Поміжъ міністра союзу от Нѣмеччиною, котрій нѣчимъ не заключений дѣйствує дуже користно, має бутъ принятъ и на дальшъ якъ фактъ єї підлягаючій нѣякої діюсії и єсть надойній що основою мирного політака въхъ сусідніхъ державъ. Нѣмеччина якъ и Австро-Угорщина мають довшу спільну границю и сполучену зъ Россією розличними відношеніами, и тому зарвно съ нами має въ тóмъ интересъ, щоби мирнимъ способомъ уладити взаємній відношенія. Таки отже австрійско-угорської монархії спільно зъ Нѣмеччиною робила заходы, щоби скрѣїти существою и безъ того добра відношенія зъ Россією и осагнти съ нею порозуміння. Черезъ те змѣнилося зовсімъ наше відношеніе до Нѣмеччини, котрія лишится и на дальшъ основою нашої заграницьї політики. Міністеръ покликався на тօрію засѣдання що до Россії и конотатує зъ засѣданнямъ, що предсказана єго сповіннію. Інтенціямъ цѣсаря Францъ-Іосифа и цѣсара віймѣць, зъ котрими східна рѣшуча воля царя въ правителють, — щоби удержати європейський миръ и забезпечити єго передъ всякими потрісненіями, надала особливий характеръ стріча монархії въ Скерневицяхъ, а зъ єздъ єї доказавъ, що єї взглядъ на дороги, котрими треба примиутъ до засѣдання міністерства межи трема монархами совершина на однодушність. — Міністрою зовсімъ не звѣстно, щоби дебутъ за границю въ інші спосіб задавлювалися на єї фактъ. — Справозда-вець Гібнеръ виразивъ по поводу виїзду на міністра признанье. Въ дѣлѣ трактату торговельного съ Грецією заявивъ міністеръ, що признає досяглістю відношень съ сею державою, а урдажує держава міністра въ засіданні єї засіданні. — Справозда-вець Гібнеръ виразивъ по поводу виїзду на міністра признанье. Въ дѣлѣ трактату торговельного съ Грецією заявивъ міністеръ, що признає досяглістю відношень съ сею державою, а урдажує держава міністра въ засіданні єї засіданні.

волок та зовомъ неоправдана. Дотыкаючи справы отшкодованія тыхъ, що стратили свое майно въ часі бомбардування Александриї, выразивъ министръ надѣю, що черезъ інтервенцію Нортбурука буде ся оправа наконечнно рѣшена. — Розираючи цѣль конференції въ оправѣ Конго, заявляє министръ, що Австро-Угорщина буде репрезентована на нїй посольствомъ, резидуючимъ въ Берлінѣ. Въ дискусії спеціальній призначила комісія безъ змѣни цѣлого буджета министерства оправы заграниць.

(*Новий обзир антисемитизму.*) Для 1 л. о. листопада отбуво въ Опавѣ зброй мѣсцевого «Нѣмецкого Товариства», на котрому були присутній въ корифей ополченія лѣвіць вѣденського парламенту. Після опису въ збору, якій наспіли до польськихъ и ческихъ газетъ, мавъ бѣль характеристика антисемитской демонстрації, а бѣль, держаний послами Горнімъ, Маллеромъ и Рохомъ, вимѣрній були просто противъ жідівъ и знайшли загальне одобреніе. Стрѣчалися таньоказанія, що жиды заплатили оборонцівъ въ Тисса-есларському процесію, а одинъ зъ бѣльдниковъ сказавъ, що жидъ треба уважати за рѣчі. «Теперь передъ выборами можемо ихъ потребувати, наколи схочуть съ нами ити, но познайше буде зовомъ інакше». Розуміється, що вѣсть про се дуже неспіртно вразила кружки, що хо чути ідентифікувати рухъ нѣмецко-либеральний въ интересахъ австрійськихъ жидівъ и они старажати успоконти антисемитскихъ бѣльдниковъ зъ Опавы, щоби не допустити до роздору, поза якъ опавській жиды замѣряють виступити въ нѣмецкого товариства.

(† Графъ Мелхіоръ Лоній.) На дніяхъ у мерь въ Пештѣ першій ідоля угоды съ Австрією министръ скарбу въ Угорщинѣ гр. Лоній. Онъ бувъ однимъ зъ найзамінитшихъ членовъ стуронацга Деака въ однихъ зъ найдѣльнѣшихъ при заключеніи угоды. Въ першому министерствѣ, въ котрому гр. Андрасовъ бувъ президентомъ, гр. Лоній обявивъ бувъ теку фінансовъ, позакль онъ однакоже не числився съ економичными силами Угорщины, то адміністрація скарбу въ кабінетѣ Андрасового, отсталої насладженою его стороною. Одна зокликано Лонія до министерства спільнихъ справъ, но незадовго верху бѣль назадъ до Пештѣ въ характерѣ президента угорськихъ министрствъ. — Но и на тѣмъ становища не почастілося ему, позаякъ опозиція підъ проводомъ генерального президента угорськихъ министрствъ Тисса въ приклонника Чернаторівого звалила кабінетъ Лонія, который усунувся въ приватне життя и бувъ оттакъ звѣстивши якъ президентъ угорської академії наукъ. — Смерть его викликала въ цѣломъ политичайши угорськими великій жаль.

(Конференція слова.) Недавно закінчилися въ Пештѣ 8-дній наради австрійско-угорской конференції, которая мала на цѣлії навязанія переговоровъ въ дѣлѣ отновлення торговельно-пловного союза межи Австрією и Угорщиною. Якъ довѣдуся „Fremdenblatt“, порѣшено всѣ спори пытали съ совершеніемъ вдоволеніемъ такъ одного якъ и другого правительства; въ виду того не стояло-бы въ оправѣ отновлення союза нѣчо на перешкодѣ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Теперѣшнє положеніе въ Россії. Недостача живѣшаго житя політичного и свободы слова и письма въ россійской державѣ есть причиною, що таїкъ рѣдко стрѣчаємося такъ въ російськихъ якъ и заграниць газетахъ съ оправами важайшио и правдиво жизненної натуры для сеї державы. Всякій оправа супольний и политичайши, дотыкаючи россійской державы и єї по-одинокихъ областей концентруються лишь въ министерствахъ и государственнѣомъ союзѣ, а що въ оттакъ виходить, то суть просто ляшь указы и розпорядженія, представляючи намъ поодинокій оправы якъ факты вже доконаній, которыхъ и разбирає вже годѣ. Що дѣяєсь въ найвишошихъ сферахъ правительства, о сїмъ нѣ говорити нѣ писати не вѣльно. Не давно отже, що всякий вѣдомості о Россії обмежаються лишь або на словахъ по найбліжшій часті приватної натуры и значенія болѣше мѣсцевого або зновъ на оправахъ державної адміністрації. Для слѣдчаго за кождочаснѣмъ положеніемъ россійской державы приходиться задля того дуже трудно виробити себѣ до-кладний образъ сего положенія и доперва при помочі скомпликованихъ комбінацій на підставѣ рѣжівихъ вѣстей, можна хочь въ часті представити себѣ хочь трохи до правди зближеній образъ внутрѣшнаго житя въ россійской державѣ. Що до теперѣшнаго положенія въ Россії, то можна безъ сумніву сказати, що цѣла сила сеї державы и єї правительства звернулася теперѣ лишь до того, що въ власнѣомъ устрою завести якій ладъ и забезпечити себѣ миръ въ власнѣомъ краю; всякий позакрасній оправа отложенъ на другій ліанъ. Зъ другої сторони постановило россійске правительство поступати съ цѣлою енергією противъ всякому насильному домаганююся свободы, отже противъ всіхъ рухамъ революційныхъ. Фактомъ есть, що рухъ революційный въ Россії піднялся пінѣ съ новою силою. Чи правительство буде въ силѣ опертися сему руху, се трудно предвидѣти. Вже оттакъ кольканайци ляшь борються правительство съ симъ рухомъ, а однакоже не могло усунути зовомъ, тоже здається, що рухъ и дальше ще буде продовжатися, доки середъ самої супольности россійской не виробится якось ясна гадка и не найдеся якій щоденъ vivendi. Середъ россійской супольности борються теперѣ головно два напрямки скрайно консервативный и скрайно либеральный чи тамъ неступовий. По сторонѣ першого стоїть прави-

тельство; до другого зновъ ляпнуть вѣй невдоволеній теперѣшнѣмъ положеніемъ. Якъ зъ одиної стороны Катковъ въ „Моск. Вѣдом.“ старається доказувати, що правительство россійске есть за вадто либеральне (!) и що оно черезъ заснованье судовъ присяжнихъ (!) земствъ (!) въ т. д. само викликує рухъ революційный, такъ въ другої сторони являєсѧ збогъ „Вѣстникъ народного волѣ“ и подає програму центрального комітету революційного. Після сеї програмы революціонери россійскій зовомъ не отримлюють до анархізму, а проти нихъ теперѣшньому правительству и постановили его на кождый способъ усунути. Що мало-бы прйті на мѣсце теперѣшнього правительства, показалось бы познайше такъ сїмъ якъ и управлінніе супольнихъ относій. Характеристичнимъ есть, що революціонери постановили сполучитися съ польськими соціалістами, съ урядниками бажаючими конституції и съ всякими невдоволеніями людьми середъ войска. Такъ отже стоять ворожо противъ себе двѣ супольній партії, а посередъ ними хитають нерѣшучо правительство и не ви-дить жадного выходу. Зъ одиної стороны видить оно вже крайну потребу якоїсь змѣни въ управѣ, а зъ другої сторони побоюєсь о власнѣе существование и старається всякою силою придушити кождый рухъ свободайши. Ся борба сторонництвъ и нерѣшумбст правителю вилывають якъ найгорѣше на цѣлу супольність россійску. По цѣлой Россії зачинається въ наслідокъ сего апата до всего, а съ нещевностю о завтра черезъ мѣрна охота наживы и всего, що съ нею получено. Характеристично признаку теперѣшнього положенія въ Россії есть безперечно поволи поступаючай загальний розстрѣлъ супольній співъ-ваниваний лишь силою милітаризму.

НОВИНКИ.

— Перенесеніе мощей пок. Володимира Барвінкого. Сумний сей обрядъ зеставъ доконаній нынѣ о 12 год. въ полутора на личаківському кладовищѣ въ присутності родини покойного и при членінні участі давніхъ товаришовъ, пріятелівъ и почтителівъ неизвѣдного сподвижника галицької Руси. По отпілівши панахиды зложено зажено середъ сумного співу моши покойника въ нової мурваної могилѣ заразъ при входѣ на кладовище за каплицею родини Бачевськихъ. Тутъ опочине на вѣки нашъ небожалованый поборникъ за правду и волю свого народу, а могилу его украсить незадовго хороший памятникъ.

— На дохдѣ „Шкільної Помочі“ отбудеся представление театральне въ второктѣ слѣдуючого тиждня. Даній будуть „Дівна пригода“ и „Шкільна на мандрівцѣ“. Се завѣдомлене нехай послужить за завіросини Вл. Русиновѣ въ Львовѣ и зъ провінції, що якъ найчисленнѣйше явилось на представленію и добровольчими жертвами замомогли „Шкільну Помочі“, товариство дуже великої важності не только для Русиновѣ Львова, але для цѣлої Руси!

— Справодань зъ заѣдань видалъ „Шкільної Помочі“ за мѣсяць вересень и жовтень. 1) Принято протоколь загальнаго збору. 2) Рѣшено подати до сому о запомогу. 3) Ухвалено напечатати грамоты членські въ 1000 примѣрникахъ и розсыпти старимъ и новимъ членамъ товариства. 4)

Рѣшено въ силу ухвалы загальнаго збору подати до наїмстництва о затвердженіе змѣни декотрьхъ SS-фовъ статута. 5) Принято до вѣдомости, що о. Іоанн Коростенський, деканъ мокранській апарохъ въ Грушовѣ, даруває на железній фондъ для товариства книжочку щадничу „Рольнико кре-дитового заведенія“, на котру вложена сума 17 зр. 88 кр. Ухвалено подякувати и просити, що позовівъ виняти тѣ гроші зъ заведенія и вложити въ яку безпечнѣйшію інотигуцію. 6) Ухвалено публично подякувати всімъ добродѣямъ, котрі запомогли товариство своими жертвами. 7) Огітано письмо Свѣтлого Совѣта „Народного Дому“, въ котрому той заявляє, що отступаючи рускому театрови салю на представленія, обовязує дирекцію театру, що дала одно представленіе на дохдѣ товариства „Шкільна Помочі“. Се принято съ подякою до вѣдомости и ухвалено, що дирекція театру выставила на дохдѣ тов. „Шкільної Помочі“ комедію „Дівна пригода“ и оперетку „Шкільна на мандрівцѣ“ въ второктѣ дні 11 л. падолиста. 8) Ухвалено подати незадоволеніе списи жертводателівъ зъ двохъ мінувшихъ мѣсяцівъ до прикладної вѣдомости. 9) Принято до вѣдомости, що сїмъ краєвый удѣливъ товар. „Шкільної Помочі“ 150 зр. запомоги на р. 1885.

Зъ університету. Подану намъ вѣсть о заходахъ богословівъ о рускій викладъ педагогії доказувано пінѣ. Колегію професорівъ видалъ богословського і сенату академічній на своихъ сесіяхъ обговорювали тую оправу и ихъ предложенія отошли вже до министерства просвѣти. Колегію богословівъ зажаладо, що окремий професоръ викладавъ педагогію для філософії, а окремий — и то священикъ — для богословівъ, маючи певно тое на увазѣ, що колись богослови не мусили ходити на педагогію професора сїтского, викладану въ дусѣ антикатолицькимъ або безконфесійномъ; за-для того внесено было запитане колегію філософічне, котре на предложеніе факультету богословського згодилося. Заразомъ предложено министерству, що педагогію викладати для богословівъ по руски и по польськи и въ случаю затвердженія того внесено черезъ министерство викладавъ-би для Русиновѣ професоръ церковної історії дръ Делькевичъ, а для Поляківъ професоръ права каноничного дръ Паливова.

— На вчерашній загальній зборѣ „Академічного Братства“ вибрали до видали цп. Никола Шухе-

вичъ яко голова; Євгеній Черепашинський, его заступникъ; Олеговъ Ярема, контролльоръ; Григорій Вресьона, касієръ; Євгеній Козакевичъ, бібліотекарь; Михаїл Зобківъ, Данило Стакура, Стеф. Корчинський, Іроніумъ Калитовський і Євгеній Філіповичъ. Заступниками видали виборівъ вибрали: Володимир Сименовичъ, Левъ Левицкий, Теофанъ Лукашевичъ, Іванъ Колесовъ і Олександр Кулаковський.

— Николай Лисенко, нашъ знаменитий композиторъ, вибравъ, якъ доносять россійской газеты, въ Кіїв до Харкова, щоби взяти участь въ поставленнії свою нової української оперы „Угоплена“, до котрої либрето написавъ поетъ Михаїл Старицкий. М. Лисенко під часъ представлення свою оперу звичайно стараєсь самъ обійти ди-рекцію оркестру. Въ „Олескому“ вибрали виборікту, що Н. Лисенко давъ дозвіль поставить другу его оперу „Роздялна нощ“ въ Одесії, котрої одеска публіка оть давніхъ вже домагається. „Роздялна нощ“ (напечатана въ Липску) була граніцъ только въ харківському театрѣ.

— Въ рускій духовній семінарії у Львовѣ задумує — якъ дозвідуємося — кружокъ співволюбивихъ під-контрольцівъ видає друкомъ квартети нашихъ композиторівъ. Коли-бъ се задумане дѣло далося о-существити, видає квартетовъ заслужили бъ собѣ велику відчайностъ всіхъ Галицької Руси.

— Цѣкавий документъ збставъ сихъ вакацій вибайдений. П. Дрогомирець Володимиръ, львівський богословъ, будучи въ горіску селѣ Коомачи, въ Кособіянці, збставъ въ підвалівъ кімнати богословівъ, будучи въ Косомачі въ 1755 р. въ Яблоновѣ, увѣдомляє князя Яблоновського управителю въ повномочникомъ своїхъ добрь, що увильне свого підданого Степана Дзиончука зъ Коомача бѣль чиншовъ, податківъ, данинъ и волікіхъ громадськихъ и двірковихъ по-винностей за то, що онъ убивъ Олексу Добошуку (зліє i zgładził z tego świata). Оригіналъ той грамоти находитися у пра-правнука Степана Дзиончука.

— Бібліотека „Народного Дому“ буде открыта для публичного ужитку вже въ першихъ мѣсяцяхъ 1885 р. Бібліотека ся мѣститъ въ собї около 10.000 творовъ, въ звичайно 20.000 томахъ, въ числѣ котрьхъ есть майже 9.000 книжокъ россій-скихъ.

— Магазинъ книжокъ общ., им. Качковського вже упорядкований и видає 64.096 прямѣрниківъ книжокъ сего товариства въ вартості 8.882 зр. 59 кр.

— Контроля урльопниківъ и резервистовъ отбудеся у Львовѣ въ канцелярії ц. к. коменданти доповідною 30 полку піхоти на цитадели въ дніяхъ 15 и 16 падолиста о. р. До контролю має явитися кождий урльопникъ и резервистъ, отже и резервистъ запасний (Ersatzreservе), котрій при сего-рочній головній контролі за-для якої небудь при-чини явитися не мігъ.

— Именованіе и перенесеніе. Рада шкільна іменувала Михайлія Хруновича дѣйстивнимъ учителемъ въ Сосолівці коло Улашковець, а Василя Тимо-фічку дѣйстивнимъ учителемъ въ Княжеворѣ. — Министерство дозволило на перенесеніе субсти-тути прокураторію державної Генриха Гайдерера зъ Переїзши до Львова, а на его мѣсце іменувало адъюнкту судового у Львовѣ, Володислава Середовського.

— Шовинизмъ pop plus ціга. На виставѣ въ Тернополі були многи продукти виставлені, на котрьхъ було написано, що походить зъ „Chlebo-wa“. Мало хто догадався, що то має значити „Глѣбовъ“, село въ Скалатинці, котре дѣдичъ п. Феликсъ Козѣбродський, посоль соймовий и презе-зевъ сего-рочній вистави тернопольської, такъ пе-рехрестивъ и воюди такъ пишше. Давна рѣчъ, що нѣкому доси не пришло на гадку змѣнити руску назву того села, хо че вже передъ триота лѣтами бувъ тамъ костель збудованый, ажъ п. послови и членови центрального польського комітету ви-борчого! Що на тое скаже дръ Генрикъ Ясень-ский, описавшій въ „Gaz. Nar.“ въ статяхъ п. з. „Dzielnicy Podolu“, Скалатину цѣлу!

— Зъ Бродвѣ пишуть намъ: Обходъ „задушно-го дня“ Поляками въ Бродахъ бувъ до си только релігійнимъ, но сего року прибравъ онъ уже видъ політичнаго. Въ навечерії дня задушного, збіралося много народу на кладовищі бродському и збілося коло нагробника польськихъ повстанцівъ зъ 1863 р

Курсъ збіжжя
зъ дня 30 л. життя 1884.

	цена за 100 кильограммъ.	гр. кр. гр. кр.
Пшеница червона .	7 10	8
Жито	6 45	6 80
Ячмін	6	7 10
Овес	5 50	5 90
Гречка	6 80	7 10
Кокоруда стара	6	6 70
" нова	-	-
Пророц	-	-
Горохъ до варки нас. . . .	7	9-
"	5	5 25
Сочевиця	6	13-
Расола	6	-
Збіж	5 50	6 30
Злаки	38	50-
Конюшинъ (передня)	-	-
Анань	-	-
" плоский	-	-
Кинни	-	-
Більшак зимовий	10 50	11 80
Літній	-	-
Ржі (Лінника)	-	-
Листіні лінії	-	-
Ласіні конопляне	-	-
Кілько за 100 кил. . . .	130	150-

Оть трицятяти лѣтъ заложена Торговля

В. СТАХЕВИЧА ВЪ ТЕРНОПОЛИ

поручав кромѣ богато устроеного

МАГАЗИНУ

рѣчей, ризъ, образовъ и книгъ церковныхъ

1147 (15-?) такожъ

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ

ВЫРОБОВЪ ЮВІЛЕРСКІХЪ,
ЗОЛОТЫХЪ, СРѢБРНЫХЪ, ЗЪ ХІННСКОГО СРѢБРА

И ГОДИННИКОВЪ ЖЕНЕВСКІХЪ
ЗОЛОТЫХЪ И СРѢБРНЫХЪ.

По цѣнахъ найдешевшихъ.

переводы и наследование
Осипа Шухевича
портретомъ и биографіею автора.
(Посмертное выданье.)
Львовъ, 1883.

Можна набути у накладника,
Ф. Володимира Шухевича (ул.
Соколова, ч. 26) або замовити че-
редакцію рускихъ часописовъ.
за прімернія 80 кр., съ пе-
чальною 85 кр.

Найбільший складъ нотъ

до граня и до спѣву

на продажъ и до пожичаня.

НАЙСВѢЖІЙШІ НОВОСТИ

въ Читальні

ГУБРИНОВИЧА и ШМИДТА

1004 20--24 подъ зарядомъ

К. ВІЛЬДА

во Львовѣ,

улиця Академична ч. 3.

20 процентъ за машину до шитья.

72 п'єсатихъ агентовъ винесли черезъ цілий рокъ по краю и предкладали нашій легковрідній публіці машини до шитья на раты, блягую при тоймъ свіймъ жаргономъ, що то машини **оригінальні** американські и що та машини получили на виставѣ амстердамській дипломъ почесний и т. д.

Все то фальшь и бляга!

Але для чого та агенты такъ неустомимо уговарюють по краю и такъ блягають? — бо достають за то 20 процентъ бѣднаго краю, котру підписано имъ на реверсѣ за машину.

Пропуши почилили юлько проценту платитъ нашъ бѣднаго краю лишь самимъ агентамъ машиновими.

Рахунокъ простий. Ісѧть іхъ 7, кождій агентъ сподастъ робично черезъ свою благу по найменшо 50 машинъ, а пересѣчна квота споданою машини 60 зр., а зъ той квоты получаси агентъ 20 процентъ.

Памятай поважаний читателю, що лиши та фірма може платити агентовъ 20 проц., котра дась дуже лихі машини за грубій грошъ.

Такъ само дѣяся съ образами, годинниками и тваринами другихъ рѣчей.

Щоби разъ зробити конецъ такому страшному взыскуванню нашої публіки, постановивъ я бѣднаго року держати на складѣ 3 роди машинъ до шитья Зингера, т. є. въ трьхъ робіжнихъ фабрикъ по цѣнахъ вайпринеслихъ.

Машини Зингера бѣдні съ найнов. поліпшеннями по 68, 55 и 45 зр.

Машини Зингера ручній по 48 и 38 зр.

Раты тиждневій 1 зр., мѣсячній 3 зр., квартальний 12 зр., готовкою же

о 10% дешевше.

ГВАРАНТИЯ 5 ЛѢТЬ.

Въ виду нової уставы промисловыи, що якъ разъ ввѣшила въ житѣ, всяка здѣ сторона агентовъ обезпечена гарантією и направа устас.

Іосифъ Іваницкій механикъ и влатитель торговлѣ машинъ. Львовъ, готель Жоржа.

Принятій въ замѣну машини уживавшій, отпродую по той самой цѣнѣ по якѣй я пріймивъ, т.

а ручній бѣдній от 3 до 12 зр., бѣдній от 5 до 15 зр.

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знарядій, образовъ, ризъ и книгъ
ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА

Въ Станиславовѣ,

поручас Всесвітнemu Духовенству, славетнимъ громадамъ, церковнимъ комитетамъ и Високоповаженній

Публіції бѣднаго вѣтборъ:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарѣвъ, балдахиновъ, хоруговъ, фанъ, плащеницъ, образовъ маліванихъ на блясій и подотнѣ, до иконостасовъ, престоловъ и на стѣни церковній; літарики або образы процесіональній; хрестовъ напрестольныхъ, ручныхъ и процесіональніхъ; хрестовъ жалѣзныхъ на гробы и полівыхъ, Евангелій, патріцій, чаша, ампулкъ, дарохранительниця, дароносниця, хлѣбница до Всенощного, кадильницы, поликандровъ (науковъ), подсвѣчниківъ (лѣхтарѣвъ), канделябрівъ, лампниця, свѣтла церковного, дивановъ, цвѣтобъвъ и проч.

Великий складъ товаровъ срѣбреныхъ зъ хінського срѣбла. а именно:

Лижки, вилки, ножъ столовій и десертовій, лижочки до чаю и кавы, чайники, цукорнички, коробки на масло и сыръ, заставы столовій на овочѣ и тѣста, лѣхтарѣвъ, канде-

лабри столовій и проч.

по дешевыхъ цѣнахъ

Всѣ замовленія въ вартості 100 зр. висылається франко.

Цѣнники въ рускій языцѣ висылаються на жаданье даромъ

Опакованье даромъ.

5-?

Adresso: Administracya Bartnika,
Lwów.

(5-10)

Іаваць и редакторъ: Іванъ Белій.

ВЕЛИКА ЛОТЕРІЯ ГРОШЕВА

Найбільша велика, високимъ правителіствомъ державнимъ въ Гамбургу дозволена и підъ під'їмъ майномъ державного загварантованія лотерія грошу содержитъ 100000 злосвъ, въ которыхъ 50.500 злосвъ, аже бѣдніе злесвъ будуть витягнутися одніи по другому въ семи кластахъ съ столичними тутъ побѣдами выигравшими; цілью під'їму що має висосуватися, винесисть

9,290.100 МАРОКЪ.

Черезъ богаство выигравшихъ, маючихъ висосуватися під'їму великої лотерії грошу, якъ такожъ черезъ найбільшої лотерії гарантію и точну вислату выигравшихъ, тѣ постанови під'їму управле нею особна до сего працівни генеральна дирекція а держава надзору цѣло предпринимає.

Особна користюмъ урядженю, що єсть 50.500 выигравшихъ мають вже певно рѣшитися въ колькостяхъ місяцяхъ въ імені семи кластахъ.

Головна выиграна першою класы висноєти 50.000 марокъ, збільшувача більшої въ другої класи на 60.000, въ 90.000, въ четвертій на 80.000, въ п'ятій на 50.000, спеціально же на 300.000, 200.000 марокъ и тако далъше.

Продажъ орігінальнихъ лобівъ сен грошевої лотерії під'їмомъ обомъ підписаныхъ домашні твори вимірює або та, що хотять взяти участъ въ закупці орігінальнихъ лобівъ, зволіть зі своями замовленнями віднести просто до одного зъ нихъ.

Поважанихъ замовлюючихъ просямо, щоби припадаючи суми залучали при замовленняхъ въ австр. банкнотахъ або маркахъ поштовихъ. Можна такожъ посыпти гроши наказками поштовими, на бажанье виконуються такожъ посредствомъ за посилати.

На тягненія выиграно першою класы коштує

1 цѣлый лось орігінальний зр. в. 3.50 кр.
1 половина лосу орігіналь. зр. в. 1.75 кр.
1 четверть лосу орігінальн. зр. в. 0.90 кр.

Кажды получать на руку орігінальный лось застоличній гербомъ державного робичною и урядовою тагією выигравшихъ, дату тягненія и вкладки рожіхъ класту. Зарази по тягненію получать кождый участникъ урядову, державну гербомъ засмотрену листу выигравши, котра подає точно выиграй а вигляди чома, котрый посилати по тягненію під'їму лотерії державы. Наколи-бъ неожидано по недобігді лобіи передъ тягненіемъ позади взяти и отдать полученну за нихъ суму. На бажанье висылаються урядові пляни лосованихъ на передъ даромъ. Позаякъ мы сподважаємо до сего нового тягненія выигравшихъ численніхъ порушеністю виконати, присягти намъ ти-же якъ найкористнішою.

15 листопада 1884

просто до одного зъ підписаныхъ тутъ головныхъ більшої лотерії.

M. Stein

Steinweg 5

HAMBURG.

Valentin & Co.

Königsstrasse 36-38

HAMBURG.

Кажды має у насъ ту користь, що получає орігінальний лось безъ посередництва и під'їмчиковъ и для того, що кождый не лише урядова листа выигравшихъ въ короткотшімъ можливимъ часі по тягненію и безъ пригадування, але такожъ и орігінальний лось завсідь по назначенихъ під'їму пляну цѣнахъ безъ якої небудь вадування.

АЦІЕНДА

2—2 рутинованы

домовий учитель

глядитъ лекція на селѣ.

Адреса: Теодоръ Косарчука,

Львовъ, ул. Коперника, ч. 34.

K. Диккенса

Новородній Дзвоны

Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.

Достати можна въ адміністрації "Дѣла" або въ книгарнії Ставропігійської.

Bartnictwo

czyli hodowla ps